

Milí vištučania, drahí moji farníci!

Pred niekoľkými mesiacmi sa skončilo funkčné obdobie Farskej ekonomickej rady, ktorú sme si zvolili 6. septembra 2009 na tri roky krátko po mojom príchode do Vištuka.

A ako sa uvádza v Štatúte FER, ktorý bol schválený bratislavským arcibiskupom dňa 16. decembra 2009, že tento štatút sa dáva do platnosti pre dobro veriacich a na pomoc farárom alebo administrátorom Bratislavkej arcidiecézy, môžem len potvrdiť z vlastnej skúsenosti, že FER je vynikajúcim prostriedkom a pomocníkom pri spravovaní farnosti a všetkého, čo k nej patrí.

Od 6. septembra 2009 je Farská ekonomická rada akosi neodmysliteľnou súčasťou i v našej farnosti. Keď sa tak zahľadíme do celej jej minulého pôsobenia, musíme uznať, že jej doterajším členom patrí úprimná vďaka za všetko, čo sa nám počas celého tohto obdobia podarilo spoločnými silami zrealizovať, ale najmä ušetriť. Po mojom príchode do farnosti ekonomická situácia nebola síce až tak vážna, ale bolo tiež veľmi potrebné, aby sa sprehľadnili doterajšie finančné príjmy a výdaje. Z tohto dôvodu bola FER odovzdaná kompletná farská ekonomická agenda, vrátane pokladne. Túto agendu prebrala a zodpovedne vedie i dnes tajomníčka FER Ing. Alena Kordošová, začo sa jej chcem aj týmto spôsobom poďakovať. Ako ďalšími prioritami Farskej ekonomickej rady bolo riešenie ohľadom dokončenia Lurdskej jaskynky pri kaplnke svätej Anny na Polánke, aktualizácia inventára kostola, kaplnky svätej Anny a farskej budovy, poistenia cirkevných budov, vrátane poistenia proti živelným pohromám, poistenie elektroniky a poistenie zodpovednosti, tiež i urovnanie vypožičaného najstaršieho vištuckého zvona. Krátko po zvolení členov Farskej ekonomickej rady sa už v októbri 2009 zrealizovala výmena okien na farskej budove. Nemalou strasťou, ktorú si vzal na zodpovednosť pán Blaha bol priebeh komasácie pozemkov vo vlastníctve farnosti, a ktorá sa zrealizovala zodpovedne, čím nebola farnosti spôsobená žiadna ujma. Koniec roka 2009 sa niesol už v spokojnosti, pretože sa za tak krátku dobu (september – december 2009) podarilo zrealizovať všetko, čo si farská ekonomická rada zadala za úlohu. Veriaci farnosti v posledný deň v roku 2009 boli

informovaní s hospodárením vo farnosti. Aj rok 2010 sa niesol v znamení cieľov k zlepšeniu a skvalitneniu situácie vo farnosti, ako bola napríklad výmena a oprava dverí na farskej budove, a tiež aj nákup molitanových matracov do lavíc v kostole, ako i riešenie nájomnej zmluvy medzi Rkfú Vištuk a Obcou Vištuk, týkajúcej sa odovzdania parciel cintorína do prenájmu Obci Vištuk, a to na dobu neurčitú. Všetky zmluvné podmienky uvedené v nájomnej zmluve potvrdil a schválil Arcibiskupský úrad v Bratislave. Už 7. januára 2010 sa prostredníctvom FER riešili ďalšie nájomné zmluvy, ktoré sú v platnosti doteraz a tiež schválené Arcibiskupským úradom v Bratislave, a tiež realizácia fasády na farskej budove. Aj rok 2011 priniesol pre členov FER nemalú výzvu s riešením s realizáciou opráv historických sôch a krížov na vištuckom katastri, a tiež oplotenia, ktoré boli bezplatne vykonané podnikateľom Jurajom Polákom. Na riadnom zasadaní FER, ktoré sa konalo dňa 15. novembra 2012 FER si stanovila za cieľ, preskúmať možnosti objednávky kuchynskej linky, vzhľadom na jej zlý stav. Po predložení návrhov a zvážení finančnej situácie sa vybral optimálny model. V tomto roku FER sa zišla už na svojom druhom riadnom zasadaní. Prvé sa konalo už 24. januára 2013, na tomto jej prvom tohtoročnom zasadaní sa členovia FER zaoberali okrem iného aj možnosťou opravy vstupu do kostola a rekonštrukcie večného svetla, ktorú zrealizoval na vlastné náklady pán Blaha, a na druhom zasadaní, ktoré sa konalo 26. apríla 2013 FER v tajnom hlasovaní jednomyselne rozhodla o umiestnení včelstiev pána Bučeka z Kaplnej na pozemok farskej záhrady, ktorý sa v zmysle pripravovanej Dohody o užívaní zaviazal, že sa o farskú záhradu bude ako zodpovedný hospodár bezplatne starať.

Doterajším členom FER, M. Vráblovej, A. Kordošovej, M. Blahovi, J. Lopošovi a Š.Uhlárovi, sa za všetku ich námahu, starostlivosť a čas chcem v mene všetkých nás vo Vištuku poďakovať a popriať im, aby za túto snahu a ohotu dosiahli hojné Božie požehnanie a potom večnú slávu u nášho nebeského Otca v nebi. Pán Boh nech vás všetkých odmení!

Žehná Vás Váš duchovný otec
Alfonz Vladimír Sabo, farár

Vitráž Dagmar Volákovéj
Olomouc 2004-2005

Hovoril Som si:
stráž svoje cesty,
aby si nezhrešil ústami!
Na uzde budem držať
svoj jazyk, dokiaľ sú bezbožní
predo mnou.

Onemel som
a zatíchol som teda.
Mlčal som,
hoci zbavený šťastia.
Len moja bolesť kričala.
Srdce mi vo vnútri tlelo,
pri rozjímaní
oheň vzplanul v ňom.
Musel som teda
jazykom prehovoriť.

Vyjav mi, Hospodine,
oznám mi môj skon,
aby som mieru
dni svojich poznal
a vedel, že sa pominiem.
Len na pár piadí
si mi vymeral...
Môj čas je prášok
pred Tvojím časom.
Ach, ako púhe nič
je človek pred Tebou.
Len ako tóna po zemi prejde
a pre márnosť sa vzrušuje,
zbiera a nevie, komu to bude.

Len vedomosti nestačia

Ľudia sa odjakživa zaujímali o náboženské otázky. Preto nás neprekvapuje, že Cirkev vlastnú na celom svete množstvo vzácnych knižníc a miliardy cenných kníh. Ľudia všetkých generácií môžu z nich čerpať vedomosti o Bohu, Ježišovi, Cirkvi a iných skutočnostiach.

Ježiš však nikde nehovorí, že pre kresťana sú najhlavnejšou vecou vedomosti o ňom alebo o Bohu. Vedomosti majú podľa neho pomáhať človekovi žiť podľa jeho učenia. Hovorí: „Kto ma miluje, bude zachovávať moje slovo.“ Aby niekto mohol zachovávať Ježišove slovo a podľa neho žiť, musí ho poznať. A práve nepredstaviteľné množstvá kníh, ktoré boli o ňom napísané, sú prameňom poznávania, uvažovania, filozofovania a písania.

Aj Cirkev na Slovensku si uvedomuje, že sa nemôže uspokojiť u veriacich len s nejakými slabými náboženskými pocitmi a neschopnosťou aj rozumom si odôvodniť svoju vieru a príslušnosť k nej. Chce prispievať k formovaniu vzdelaných a inteligentných kresťanov, ktorí pravidelne siahajú po náboženskej literatúre. To je však len jedna strana mince. Druhou stranou je ochota podľa Božieho slova aj žiť. Veď čo by nám pomohlo, keby sme mali vedomosti, ktoré by neovplyvňovali náš náboženský prejav? Koľkí povedia, že oni už Bibliu prečítali. Čo však majú z toho, keď sa napríklad nemodlia, neprijímajú sviatosti, alebo sú vlašni k Cirkvi, ku ktorej krstom patria? Takíto „čitatelia“ by chceli často o náboženstve diskutovať, ale nie podľa prečítaného žiť. Aj samotná „Kniha kníh“, Biblia, nebola napísaná len na čítanie, vzdelávanie a skúmanie. Bola napísaná preto, aby sa podľa nej žilo. A kto podľa nej žije, prejavuje konkrétnu lásku a vďačnosť prvému autorovi Biblie - Bohu.

Aj u nás sa postupne stáva obľúbenou náboženská literatúra s myšlienkami na každý deň. V takýchto knihách sú napísané na každý deň úvahy, ktoré vychádzajú najčastejšie zo Svätého písma a sú aplikované na každodenný život vo všetkej jeho pestrosti, kráse a námahách. Kto si takúto úvahu alebo rozjímanie prečíta na začiatku dňa, stáva sa to pre neho nenahraditeľnou posilou a v priebehu dňa ľahšie zvláda rozličné situácie, lebo Ježišove slová a duchovný text sú mu oporou.

Ježiš sľubuje tým, čo budú zachovávať jeho slová, najcennejšiu odmenu. Sľubuje im, že ich bude milovať jeho Otec a obdivovať prídu k nim a budú u nich prebývať.

MARIAN ŠURÁB

Oznamy

V pondelok, utorok a stredu sú prosebné dni. Obsahom prosebných dní sú prosby za úrodu.

V nedeľu 12. mája 2013 sa uskutoční zbierka na katolícke masmédiá.

Chyby blízkeho človeka

Ako vnímam chyby môjho manžela, mojej manželky, môjho otca, matky a chyby Tvojich detí? Chyby môjho kolegu, spolupracovníka, suseda? Aby si ma správne pochopil: nejde tu o chyby ľudí, ktorých nepoznám, chyby, ktoré ma nerania a nebolia. Ide o chyby a slabosti ľudí, ktorí sú mi blízki, s ktorými deň čo deň žijem a pracujem.

Ak len striehnem, ako by som do nich zabrdol, potom je najvyšší čas, aby som sa zahľadel do svojho srdca. Vtedy nie je s mojou láskou všetko v poriadku.

Netreba si zakrývať oči pred chybami iných. No ak skutočne milujem, nevidím až toľko chýb a slabostí. V tomto zmysle je láska vždy tak trochu slepá. Ale ak zakrpatie, pomínie sa aj táto prívetivá slepota. To nevyhnutne ľudské mi prekáža čoraz väčšmi - u tých druhých. Chýb pribúda. Vyzerá to tak, akoby každým dňom o kúsok narástli. Kazí sa mi zrak, až nakoniec vidím všetko čierne. Chyby a slabosti. Odporné veci.

Phil Bosmans „Nezabúdaj na radosť“

Sväté omše v 6. Veľkonočnom týždni - (C)

6.V. pondelok Prosebný deň

18.00 *Nebude*

7.V. utorok Prosebný deň

18.00 *Za Ľ Pavla Fajkusa, manželky a deti*

8.V. streda Prosebný deň

18.00 *Svätá omša s platnosťou prikázaného sviatku*

18.00 *Za Ľ Jozefa Radakoviča a rodičov*

9.V. štvrtok *Nanebovstúpenie Pána – prikázaný sviatok*

18.00 *Za Ľ z rodiny Čiferskej a Kročkovej*

10.V. piatok

18.00 *Za Ľ Stanislava Jurčoviča a rodičov*

11.V. sobota

08.00 *Za Ľ Jána a Serafínu Podmarčíkových, za Ľ Imricha a rodičov*

Upratovanie kostola č.d. 203-228

12.V. 7.Veľkonočná nedeľa

08.00 *Za Ľ Jozefa a Filoménu Ochabových*

Lektori: Vráblová M., Jelínek L.

10.00 *Za prvoprijímajúce deti a ich rodiny*

Lektori: Hrdlovičová K., Šuplatová M.

14.00 *Posvätný ruženec a litánie*

Liturgický kalendár

6.V. pondelok sv. Dominik Savio

7.V. utorok bl. Gizela

8.V. streda sv. Viktor, mučeník

9.V. štvrtok **Nanebovstúpenie Pána – prikázaný sviatok**

10.V. piatok sv. Ján z Avily, kňaz

11.V. sobota **bl. Sara Salkháziová, panna a mučenica**

Pokoj sa nedá vyrobiť

S neschopnosťou nájsť pokoj rastie v dnešnom človeku aj túžba dokázať konečne vypnúť a upokojiť sa. Kurzy o rôznych smeroch a cestách, ktoré sľubujú vnútorné uvoľnenie, sú preplnené. Od psychologických metód alebo telesných uvoľňovacích techník sa očakáva aj nájdanie vnútorného pokoja, po ktorom túžime. No pokoj sa nedá vyrobiť vonkajšími uvoľňovacími technikami. Je výsledkom duchovnej cesty.

Kafkova cesta ku šťastiu

„Teoreticky existuje dokonalá možnosť byť šťastný: Veriť v to, čo je v nás nezničiteľné, a nie sa za nezničiteľným hnať.

Franz Kafka

Je to zvláštna cesta, ktorú v citovanom texte opisuje židovský spisovateľ Franz Kafka ako cestu ku šťastiu. Na jednej strane máme veriť v to, čo je v nás nezničiteľné, veriť, že v nás prebýva Boh. Nemáme sa však usilovať spoznať ho. Máme sa vzdať snahy objaviť Boha, či už meditáciou alebo kontempláciou. Veriť v Boha bez nátlaku túžby spoznať ho a cítiť. Viera a predstava o tom nezničiteľnom, čo je v nás, postačí. Predstava, že Boh je vo mne, a kde je Boh, svet nemá nijakú moc a nikto ma nemôže zraniť, stačí, aby som sa cítil vnútorne slobodný a šťastný.

Paradoxná je aj Kafkova veta: „Budem šťastný, ak sa zrieknem pocitu šťastia.“

Budem veriť v to, čo je nezničiteľné vo mne, ak sa vzdám snahy spoznať toto nezničiteľné pomocou meditatívnych a asketických metód. To nezničiteľné je vo mne, aj keď ho necítim. Boh je vo mne, aj keď ho nevidím. Viera v nezničiteľného Boha vo mne ma naplňa skutočným šťastím. Šťastím, ktoré nemôžem dosiahnuť nijakým poznaním, nijakým iným pocitom šťastia.

Starosti a ciele života

V kázni na vrchu nás Ježiš vyzýva zanechať svoje starosti: „Nebuďte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete?“ (Mt 6,25)

Nemali by sme si bezdôvodne lámať hlavu, či sme v živote nasýtení, či máme dostatok prítulenia a nehy, či sa musíme uskrmňovať, či dobre vyzeráme a splňame očakávania iných.

Veď po tomto všetkom sa zháňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše.“ (Mt 6,32-33)

Len ak sa zameriame na vyšší cieľ, ktorý nás a naše mysle prevyšuje, bude náš život šťastný. Božím kráľovstvom, cieľom nášho hľadania nech je Boh, ktorý v nás vládne, a nie naše životné vzory, nie rodičia, ktorí v nás svojim mocným nad-Ja zduchovníli. Ak v nás vládne Boh, nájdeme aj svoje skutočné Ja. Cieľ, ktorý sa musíme snažiť dosiahnuť svojím životom, nespočíva vo výkone, ale v bytí a jeho poslaní.

Vypustiť paru

Ak sme nazlostení, je lepšie, keď nepokoj rozptýlime dlhou prechádzkou alebo behom v lese. V chôdzi sa môžem oslobodiť od vnútorného nepokoja a problémov, ktoré ma ženú z miesta na miesto. Dánsky náboženský filozof Soren Kierkegaard zistil, že neexistujú starosti, ktorých by sme sa nedokázali zbaviť. Aj v pomalom behu sa dokážem oslobodiť od toho, čo ma znepokojuje. Nie však vtedy, ak je jogging poznačený vnútorným tlakom a rátam kilometre, ktoré som si určil ako limit. Musím sa plne odovzdať pohybu. V pohybe sa zahĺbim do svojho vnútorného nepokoja a upokojím sa. Ak sa po takejto prechádzke oddám v izbe meditácii, som oveľa pokojnejší ako predtým. Všetok vnútorný nepokoj zmizol. Práve v dnešnom hektickom svete potrebujeme viacero spôsobov pohybu tela, aby sme rozptýlili nepokoj duše. Nemusí to byť len chôdza alebo beh. Stačí aj práca v záhrade. Ak z môjho tela „vypustím paru“, som oveľa pokojnejší.

Dotknúť sa podstaty

Meditácia je cesta, na konci ktorej stojí psychická vyrovnanosť. To neznamená, že musíme vždy zostať pokojní. Nemali by sme sa vystaviť nijakému tlaku. Meditácia nemá s koncentráciou nič spoločné. Myšlienky sa budú stále vynárať. Nedajú sa vypnúť. Ak sa však myšlienkami nebudeme zaoberať, ak slovom a dychom prenikneme čoraz hlbšie do svojej duše, môže sa stať, že v nás na okamih zavládne ticho. V tej chvíli cítime, že sa dotýkame svojej podstaty.

Anselm Grün „Malá kniha o šťastí“

Keď príde on, ukáže svetu, čo je hriech

(Jn 16, 5 - 11)

Každé rozlúčenie je podľa lásky tvorivé. Zjavuje tým svoju vernosť. Vernosť, ktorá sa vracia v podobe prisľúbenia Ducha Svätého. On ich uvedie do hlbokého rozmeru toho, čo sa odohralo. Budú vidieť to, čo predtým pri pohľade zvonku vôbec nebolo vidieť.

To, čo učeníci nepoznajú a nechápu, je celá pravda, prehĺbený pohľad do plného významu tejto pravdy, ku ktorej patrí Ježišova smrť, jeho odchod k Otcovi. Vo svetle vzkrieseného a osláveného Pána im Kristus daruje nové poznanie a odhalí doposiaľ nepoznané aspekty pravdy.

Duch Svätý bude sprevádzať učeníkov akýmsi revíznym procesom. Ukáže celému ľudstvu a svetu, že Kristus bol v práve a ľudstvo nebolo, keď ho odmietlo a zabilo. Toto odhaľovanie viny sa bude diať a stále sa deje s ohľadom na hriech. Tento hriech nespočíva len v morálnom prehrešku. Je oveľa vážnejší. Je to jeho vlastný hriech, ktorý určuje celého človeka, jeho postoj v odmietaní, uzavretosti, nedôvere a nevere voči Bohu a jeho vyslancom. Zástanca vynesie na svetlo pravú podstatu hriechu.

Je asi Božou taktikou dopustiť na učeníkov stratu, bolesť, odchod, smrť a potom ukázať darovaním radosti - zmŕtvychvstaním - Božiu moc nad zlom.

Svet zla, svet bez Boha bude môcť prenasledovať, zabíjať učeníkov, ale posledné slovo bude mať Boh.

Luboš Onderčín „V hĺbinách slova“.

*Prečo je ctižiadosť chválenkára smiešna?
Lebo chce byť vážený, aj keď neurobil nič
pozoruhodného.*

1:0

Anglického spisovateľa Bernarda Shawa sa raz istý namyslený šľachtic opýtal: „Mr. Shaw, je to pravda, že váš otec boj krajčír?“

„Áno, je to pravda.“

„Potom nechápem,“ povedal lord, „prečo ste sa aj vy nestali krajčírom?“

Shaw sa usmial. Premeral si ho od hlavy po päty a opýtal sa ho: „Povedzte mi, mladý muž, je to pravda, že váš otec bol gentleman?“

„Nepochybne.“

„Potom nechápem,“ Shaw na to, „prečo ste sa aj vy nestali gentlemanom?“

Pierre Lefevre „Veľké pravdy v malých príbehoch“

Rok nad evanjeliom

Nebojte sa ľudí!

„Vám, svojim priateľom, hovorím: „Nebojte sa tých, ktorí zabíjajú telo, a potom už nemajú čo urobiť!“ (Lk 12, 4)

T. S. Eliot v dráme *Vražda v katedrále* hovorí tesne po zavraždení Becketa: „Zabili ho. Viac nemôžu.“ Potom sa obracia k vrahom: „Choďte, vy slabí smutní muži, bludné duše bez domova na zemi i na nebi. V maličkom kruhu bolesti sa budete dnu v lebke krútiť dookola, chodiť v nekonečnom kruhu myšlienok, aby ste si ospravedlnili svoj čin, splietali myšlienky, čo sa hneď pri splietaní rozpletú, chodili večne peklom predstieraní viery, čo nikdy nie je viera - to bude váš trvalý osud na zemi.“

Nebojte sa, stojí za vami Boh - hovorí Pán učeníkom. A po celé doterajšie dejiny Cirkvi mal tisíce a tisíce takých, ktorí dôverovali jeho slovám a naozaj sa nebáli - ani sudcov, ani kráľov, ani katov. Dobré nákovy sa neboja úderov kladív. Kdesi stojí pamätník mučeníkov. Predstavuje ho nákova a mnoho polámaných kladív. Nad tým je nápis: „Vaše kladivá sa lámu, Božia nákova zostáva.“

Nebojte sa! Moc zlého človeka je ohraničená čo do sily i trvania. Nielen smrť vyrazila mnohým z ruky moc a násilie. Mnohí boli už za života mŕtvi. Kam sa podeli tí, čo boli ešte pred chvíľou mocní? Prišla zmena. Upadli do nemilosti. Ich telo ešte žije, no meno už zapadlo prachom. Nik si na nich viac nespomenie.

Každého, kto mňa vyzná...

„Hovorím vám: Každého, kto mňa vyzná pred ľuďmi, aj Syn človeka vyzná pred Božími anjelmi.“ (Lk 12, 8)

V divadelnej hre *Ježišov proces* hovorí pred súdom vidiečan: „My sa hanbíme za Ježiša. Toto je príčina, prečo sme nezmenili svet. Ako ho zmeníme, ak sa hanbíme? Vy, páni sudcovia, celé roky a stáročia hľadáte a hádate sa o Ježiša - bol, či nebol, žil, či nežil? A my kresťania na neho

zabúdame! Možno nám príde na myseľ iba v hodinu smrti. Je to hanba!“

Žije viera v nás a uprostred nás? Vyznávame Ježiša? Keď ide o nás, musíme si odpovedať sami. Keď ide o celok, často vidíme horšiu stránku veci. Ale aj dnes jestvuje úprimné vyznávanie Ježiša - okolo nás i v širšom svete. Generál de Gaulle bol vystretý v rakve s ružencom v rukách. Keď sa zaňho konala omša, belgický kráľ Baudoin a iné osobnosti šli na sväté prijímanie. De Gaulle sám pri štátnej návšteve Leningradu, ktorá sa konala i v nedeľu, si dal do programu svätú omšu v katolíckom chráme. Americkí kozmonauti sa v kozmickej lodi modlili a pre obyvateľov Zeme čítali stať zo Svätého písma o stvorení sveta. Keď boli v nebezpečenstve života a hrozilo, že zhoria vo vesmíre, sám prezident ich uisťoval, že celý národ sa s ním modlí, aby sa šťastne vrátili na Zem.

Ako je to s mojím vyznávaním?

Ešte tejto noci...

Boháč z podobenstva si povedal: „Duša, máš veľké zásoby na mnohé roky. Odpočívaj, jedz, pi a veselo hoduj!“ Boh mu však povedal: „Blázon! Ešte tejto noci požiadajú od teba tvoj život...“ (Lk 12, 19-20).

Láska k stvoreným veciam sama osebe nie je zlá. No môže sa stať zlou, keď nám zastreje oči a oddelí nás od celkového zmyslu života. A to sa môže skončiť nielen sklamaním, ale vysloveným nešťastím. Ak sa naša túžba sústreďí na čosi menšie, než je Boh, zožneme viac než sklamanie. Nič a nik nemôže nahradiť Boha. Všetko je príliš chatrné, i keď sa zdá veľké. To je len umelá zväčšenina. To je veľké len v našich očiach. Nakoniec sami zbadáme, že nič z toho, čo srne si predstavovali ako veľké a cenné, nie je také, ako sme očakávali. Peniaze nie sú všetko, kariéra nenahradí vnútorný pokoj, milovaný človek nie je taký ideálny, ako srne si mysleli. Ak sme sa kvôli týmto umelým zväčšeninám zriekli Boha, budeme nakoniec nešťastní. „Blázon!“ hovorí Písmo. Myslel si, že má niečo neotrasiteľne pevné. A tu zaznelo: „Ešte tejto noci...“

Často sme odvolávaní zo života celkom nečakane. Iní to ani nezbadajú. Svet ide ďalej, „lebo sa rútia iba naše lásky. A pevná visí obloha, nad tisíc žiaľov rovnaká...“ Ale čo s osobným životom, ktorý zlyhal? Premárnený život nemožno nahradiť novým. Je do človeka vpísaný natrvalo. Tu nepomáha ani vonkajšia sláva, ani moc, ani bohatstvo. Ani miliónový majetok nezakryje naničodnosť človeka, ktorá sa stáva trvalým stavom, keď už zaznelo to otrasné „ešte tejto noci...“ A to nie je ďaleko od nikoho z nás. Nie je ďaleko, aj keď sa nám to zdá nepravdepodobné. Ako to s trochou ironie vyslovil náš básnik:

„Čo ty tu ešte robíš, starý hrb? doberal som ho pred šiestimi rokmi. Šesťdesiatšesť mám, je to vek?“

Môj tip: osemdesiatšesť - odvetil mi s bokmi podopretými, stanúc pred svoj džíp:

Šíp odlož, šablu do pošvy si stokni, a verše svoje, braček, lepšie trúb, mňa neurážaj! Choď si, choď a mokni! Šesť rokov tomu.

A teraz odišiel, náhle po pansky. Ubrala mu smrť tých štrnásť rokov. Tip mu nevyšiel. Takto nás anjel smrti pobíť šiel celú hromádku, spravil malý škrt...“

(Valentín Beniak: Sonety podvečerné)

Ján Chryzostom kardinál Korec

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku